

Liturgie Stille Zaterdagviering De Oase – 11 april 2020

Medewerkers:

Durkje Sikkema – voorganger

Freek Krabbendam – orgel

Jopie van Zaanen – Ouderling van dienst, koster en schriftlezing

Kees van Zaanen – Schriftlezing

Theo Hetteema – Schriftlezing

Monica van der Perk – techniek.

In deze viering is het mooi om thuis een kaars aan te steken wanneer in de kerk de nieuwe paaskaars wordt binnengebracht. Bij het herdenken van onze doop in de doopgedachtenis is het mogelijk om thuis uw doopnaam op papier te schrijven en het bij de kaars te leggen die u hebt aangestoken. Dat wordt in de viering aangegeven.

We luisteren naar muziek.

Als alles duister is, instrumentaal.

Welkom door de ouderling van dienst.

Gebed.

I De lezingen van de paasnacht

Inleiding op het licht

Van donker en licht

Dit is de nacht waarin wij gedenken hoe God – geprezen zij de Eeuwige – ons telkens heeft willen bevrijden uit het duister van dood en doem.

Hij heeft zijn licht doen opgaan in de duisternis.

Hij heeft de aarde gered van de watersnood en de regenboog in de wolken gesteld.

Hij heeft zijn volk uit de slavernij gered en door het water van de Dood heen geleid op weg naar het land van belofte.

Hij heeft zijn zoon gered uit de dood.

Zo maakt hij steeds een nieuw begin voor mensen, zodat zij kunnen leven.

Het is zoals het in het evangelie naar Johannes staat: In het begin was het woord, het woord was bij God en het woord was God. Het was in het begin bij God. Alles is erdoor ontstaan en zonder dit is niets ontstaan wat bestaat.

In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen.

We lezen Genesis 1: 1-5.

1In het begin schiep God de hemel en de aarde. 2De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.

3God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. 4God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; 5het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

-6 We zingen lied 513.

God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
Het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.

God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep Hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.

God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden
in heel zijn rijk gehoord.

God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

We lezen Exodus 13: 17 – 22 en 14: 5 – 10.

17Toen de farao het volk had laten vertrekken, leidde God hen niet langs de weg die door het gebied van de Filistijnen loopt, ook al was dat de kortste route. God dacht namelijk: Als ze strijd zouden moeten leveren, konden ze wel eens spijt krijgen en teruggaan naar Egypte. 18Daarom liet hij het volk een omweg maken en door de woestijn naar de Rietzee trekken.

De Israëlieten waren als een geordend leger uit Egypte weggetrokken. 19Mozes had het lichaam van Jozef meegenomen, omdat Jozef de Israëlieten plechtig had laten zweren dat te zullen doen. 'God zal zich jullie lot aantrekken,' had hij gezegd, 'en dan moeten jullie mijn lichaam van hier met je meenemen.'

20Nadat ze Sukkot hadden verlaten, sloegen ze hun kamp op in Etam, aan de rand van de woestijn. 21De HEER ging voor hen uit om hun de weg te wijzen, overdag in een wolkkolom, 's nachts in een lichtende vuurzuil. Zo konden ze dag en nacht verder trekken. 22Overdag ging de wolkkolom het volk voortdurend voor, en 's nachts de vuurzuil.

14,5 Toen aan de farao, de koning van Egypte, bericht werd dat het volk gevlucht was, kregen hij en zijn hovelingen spijt. 'Hoe konden we Israël zomaar laten vertrekken!' zeiden ze. 'Nu zijn we onze slaven kwijt.' 6De farao liet zijn strijdswagen inspannen en verzamelde zijn krijgsvolk. 7Hij nam de zeshonderd beste wagens van Egypte mee, en ook alle andere, stuk voor stuk bemand met officieren. 8De HEER zorgde ervoor dat de farao, de koning van Egypte, onverzettelijk bleef, zodat hij de achtervolging van de Israëlieten inzette, die onbevreesd vertrokken waren. 9-10De Egyptenaren achtervolgden hen, en haalden hen in bij Pi-Hachiroth, waar het volk van Israël zijn kamp had opgeslagen, dicht bij de zee, tegenover Baäl-Sefon. Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de HEER luidkeels om hulp.

We lezen Ezechiël 37: 1-6.

371Ik werd opnieuw door de hand van de HEER gegrepen. Zijn geest voerde mij mee en hij zette mij neer in een dal vol beenderen. 2Ik moest er aan alle kanten omheen lopen, en zo zag ik dat er verspreid over het dal heel veel beenderen lagen, die helemaal waren uitgedroogd. 3De HEER vroeg mij: 'Mensenkind, kunnen deze beenderen weer tot leven komen?' Ik antwoordde: 'HEER, mijn God, dat weet u alleen.' 4Toen zei hij: 'Profeteer, en zeg tegen deze beenderen: "Dorre beenderen, luister naar de woorden van de HEER! 5Dit zegt God, de HEER: Beenderen, ik ga jullie adem geven zodat jullie tot leven komen. 6Ik zal jullie pezen geven, vlees op jullie laten groeien en jullie met huid overtrekken. Ik zal jullie adem geven zodat jullie tot leven komen, en jullie zullen beseffen dat ik de HEER ben.'"

We lezen Hebr 11:1- 3, 32 – 40.

111Het geloof legt de grondslag voor alles waarop we hopen, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien. 2Om hun geloof werden de mensen uit vroeger tijden geprezen. 3Door geloof komen we tot het inzicht dat de wereld door het woord van God geordend is, dat dus het zichtbare is ontstaan uit het niet-zichtbare.

32Wat valt hier nog aan toe te voegen? De tijd ontbreekt me om te vertellen over Gideon en Barak, Simson en Jefta, David en Samuel, en over de profeten, 33die door hun geloof koninkrijken overwonnen, gerechtigheid lieten gelden, en kregen wat hun beloofd was; die leeuwen de muil toeklemden, 34aan vuur de laaiende kracht ontnamen en ontkwamen aan de houw van het zwaard; die hun zwakheid krachtig overwonnen, in de oorlog machtige helden werden en vijandelijke legers op de vlucht joegen. 35Vrouwen kregen hun doden terug doordat die uit de dood opstonden. Anderen werden gemarteld tot de dood erop volgde en wilden van geen vrijlating weten, omdat ze uitzagen naar een betere opstanding. 36Weer anderen kregen te maken met bespottung en geseling, zelfs met arrestatie en gevangenschap. 37Ze werden gestenigd of doormidden gezaagd, of stierven door een moordend zwaard. Ze zwierven rond in schapenvachten of geitenvellen, berooid, vernederd en mishandeld. 38Ze doolden door verlaten oorden en berggebieden en verscholen

zich in grotten en holen onder de grond. Ze waren voor de wereld te goed. 39Al deze mensen, die van oudsher om hun geloof geprezen worden, hebben de belofte niet in vervulling zien gaan 40omdat God voor ons iets beters had voorzien, en hij hen niet zonder ons de volmaaktheid wilde laten bereiken.

We luisteren naar Lenny Kuhr, De steppe zal bloeien.

De steppe zal bloeien
de steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
vanaf de dagen der schepping
staan vol water, maar dicht
de rotsen gaan open.
Het water zal stromen
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken,
de steppe zal bloeien,
de steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren
zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde
één voor één, en voorgoed
die keren in stoeten.
Als beken vol water
als beken vol toesnellend water
schieterend omlaag van de bergen.
Met lachen en juichen -
die zaaiden in tranen
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan
en onder stenen bedolven
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond.
En wij zullen horen
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

II Lof van het Licht

-11 De nieuwe paaskaars wordt binnengebracht.

Gezongen 593

diaken of cantor: *allen:*

Licht van Chris - tus! Heer, wij dan - ken U.

(drie maal te zingen, steeds een toon hoger)

Uitnodiging om thuis de kaars aan te steken.

Het leven, sterker dan de dood!
Leven dat opstaat, altijd weer opstaat, leven dat onsterfelijk is.
Licht dat terugkwam.
Hoop die niet stierf.
Vreugde die bij ons bleef.

We lezen uit het evangelie naar Mattheus 28: 1 – 7.

We staan zo mogelijk op tijdens de lezing, ieder op onze eigen plek.

281Na de sabbat, toen de ochtend van de eerste dag van de week gloorde, kwam Maria uit Magdala met de andere Maria naar het graf kijken. 2Plotseling begon de aarde hevig te beven, want een engel van de Heer daalde af uit de hemel, liep naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten. 3Hij lichtte als een bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw. 4De bewakers beefden van angst en vielen als dood neer. 5De engel richtte zich tot de vrouwen en zei: 'Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. 6Hij is niet hier, hij is immers opgestaan, zoals hij gezegd heeft. Kijk maar, dat is de plaats waar hij gelegen heeft. 7En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg hun: "Hij is opgestaan uit de dood, en dit moeten jullie weten: hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je hem zien." Dat is wat ik jullie te zeggen had.'

We zingen lied 637.

O vlam van Pasen, steek ons aan,
De Heer is waarlijk opgestaan!
De Zoon, voor wie het duister zwicht,
De Zoon is als de zon, zo licht!

De Vader laat niet in het graf

zijn kind dat zoveel vreugde gaf,
Hij tilt het uit de kille grond –
het loopt als vuur de wereld rond.

De oude nacht voorgoed gedood,
de toekomst kleurt de morgen rood;
zie hier hoe God vergevend is
en hoe zijn liefde levend is.

Zie hier het licht van lange duur,
zie hier de Zoon, de zon, het vuur;
o vlam van Pasen, steek ons aan –
de Heer is waarlijk opgestaan!

-16 Gebed.

-17 Orgelspel.

J.S. Bach, Koraalvoorspel bij Christ lag in Todesbanden.

III Doopgedachtenis

Inleiding op de doopgedachtenis

Dit is de nacht waarin wij gedenken hoe God ons telkens weer heeft willen bevrijden uit het water van de dood. En toen wij geboren werden, en de dood het einde leek te zijn, heeft hij ons in de doop verenigd met deze Ene geliefde Zoon, en ons deel gegeven aan zijn leven dat onvergankelijk is.

Dat moeten wij gedenken in deze nacht, en daar moeten wij van zingen, altijd weer. Want wij zijn het volk dat in duisternis wandelt, en als God – de Naam zij geprezen – niet naar ons had omgezien en ons niet bij de hand had gevat, dan waren wij in het donker gebleven en hadden wij geleefd zonder hoop.

Daarom herdenken wij onze doop in deze nacht, en herinneren ons zo dat God ook ons redt, dat de Eeuwige ons optilt uit het water van de doop dat wij steeds mogen opstaan en tot leven worden geroepen.

Wij gieten als teken daarvan **water in de doopvont**. Om uw doop te gedenken kunt u thuis uw doopnaam op papier schrijven en dat leggen bij de kaars die u hebt aangestoken.

We luisteren naar een dooplied

Wil je wel geloven dat het groeien gaat,
klein en ongelooflijk als een mosterdzaad,
dat je had verborgen in de zwarte grond,
en waaruit een grote boom ontstond.

Wil je wel geloven het begin is klein,
maar het zal een wonder boven wonder zijn;
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;
dan gebeuren wonderen om je heen.

Wil je wel geloven dat je vrede wint,
als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind.
als je een geloof hebt als een mosterdzaad,
groeit de liefde uit boven de haat.

Wij verwoorden ons geloof.

We gaan zo mogelijk staan, ieder op onze eigen plek.

Wij zien en ervaren
hoe steeds weer een nieuw leven ontstaat,
dat het leven de moeite waard is,
dat wij leven kunnen geven aan anderen, aan elkaar,
en wij geloven, dat wij hierin op U gelijken,
God, Schepper en Vader van ons allen.

Wij zien en ervaren
dat brood breken en delen met wie het nodig heeft
ons blij en gelukkig maakt,
dat wij elkaar kunnen genezen en vergeving schenken,
dat wij kunnen opstaan ten goede en krachtig leven,
en wij geloven dat wij hierin op Jezus lijken,
die zichzelf gaf aan anderen als gebroken brood
en leeft voor altijd.

Wij zien en ervaren
dat wij vreugde beleven aan eenvoudige dingen,
dat wij geloven, hopen en beminnen
en daarin dichterbij elkaar komen,
en wij geloven dat wij dit alles doen
omdat Gods Geest in ons werkzaam is.

-21 We zingen U zij de glorie! (634)

U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!
Alle mens'lijk lijden hebt Gij ondergaan
Om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan:
U zij de glorie, opgestane heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

Licht moge stralen in de duisternis,
nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

-22 Zegen

De teksten uit deze viering zijn van Tineke Dronkert, Durkje Sikkema, Marijke de Bruijne (oratorium voor de veertigdagentijd en Pasen Als de graankorrel sterft...), Pastorale Zone Effatha.